

Sygn. akt VIII U 1665/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2020 r. w Gliwicach

sprawy I. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania

na skutek odwołania I. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 lipca 2019 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przywraca ubezpieczonej termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

(-) Sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIIIU 1665/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 lipca 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej I. P. przywrócenia terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16 wszedł w życie z dniem ogłoszenia, tj. 21 marca 2019r. Z kolei odwołująca złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończoną prawomocną decyzją, w dniu 17 lipca 2019r. Ubezpieczona nie uprawdopodobniła, że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji wskazała, że mieszka w bloku, który jest ocieplany i w związku z tym nie miała możliwości odbierania sygnału TV. Ponadto jest osobą niepełnosprawną z uwagi na złe funkcjonowanie narządu wzroku, co utrudnia jej czytanie prasy i korzystanie z mediów elektronicznych. Ponadto w październiku

2018 r. była poddana zabiegowi operacyjnemu w związku z chorobą nowotworową. Od tego czasu jest w stałym leczeniu onkologicznym. Dodatkowo w czerwcu 2019 r. mąż przebywał w szpitalu i musiała się nim opiekować. Kiedy dowiedziała się o wyroku Trybunału Konstytucyjnego niezwłocznie złożyła skargę o wznowienie postępowania.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił:

Ubezpieczona I. P. od (...) jest uprawniona do emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego 55 lat.

Prawo do emerytury ubezpieczona nabyła na podstawie art. 46 w związku z art. 29 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst Dz.U. z 2018 roku, poz. 1270) – zwanej dalej ustawą emerytalną. Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy emerytalnej.

W dniu 10 stycznia 2013r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

Decyzją z 8 marca 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 6 lutego 2013r., to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 25 ust. 1b i art. 26 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy zawiesił emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego, bowiem świadczenie emerytalne dotychczas wypłacane było wyższe.

Wyrokiem z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2017r., w zakresie, w jakim dotyczy kobiet urodzonych w roku 1953, które przed 1 stycznia 2013 roku nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP.

Wyrok Trybunału został opublikowany w dnia 21 marca 2019r. w Dz.U. z 2019r., poz. 539.

W dniu 17 lipca 2019r. ubezpieczona wniosła skargę o wznowienie postępowania i ponowne ustalenie wysokości emerytury w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16. Tym samym pismem wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Ubezpieczona mieszka w bloku, w którym z początkiem kwietnia 2019r. rozpoczęły się prace związane z termomodernizacją budynku. Mieszkańcy zostali zobowiązani do demontażu anten z balkonów przed rozpoczęciem tych prac. Uniemożliwiło to odbiór sygnału TV. Ubezpieczona została zaliczona do znacznego stopnia niepełnosprawności od 30 kwietnia 2007 r. na stałe z powodu naruszenia sprawności narządu wzroku. Od 1 marca 2008r. była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na stałe. W związku z tym, że jest osobą słabo widzącą nie może czytać prasy i ogranicza korzystanie z Internetu. Ponadto we wrześniu 2018 r. ubezpieczona dowiedziała się, że ma nowotwór skóry. W październiku 2018r. była operowana i od tego czasu jest na leczeniu i pod kontrolą lekarską. Stwierdzono u niej guzek na potylicy, który jest pod obserwacją. W czerwcu 2019r. ubezpieczona przebywała na leczeniu szpitalnym w związku z chorobą żołądka. Także w czerwcu 2019r. mąż ubezpieczonej przebywał w szpitalu. Z tego powodu ubezpieczona musiała przejąć jego obowiązki przy opiece nad 87 letnią matką w zakresie organizowania transportu sanitarnego do lekarzy, uczestniczenia z nią w wizytach lekarskich. Z powyższych względów przede wszystkim odwołująca skupiła się na stanie zdrowia – swojego i członków jej rodziny. O wyroku Trybunału Konstytucyjnego dowiedziała się w dniu 13 lipca 2019r. w czasie urodzin koleżanki.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego

i wyjaśnień odwołującej (protokół elektroniczny z rozprawy z 10 stycznia 2020r. czas 00:02:54 – 00:21:57), zaświadczenia (...) Sp. z o.o. (karta 6), orzeczenia o stopniu niepełnosprawności (karta 7).. Zgromadzony materiał dowodowy sąd uznał za kompletny i mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej I. P. zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy organ rentowy prawidłowo odmówił ubezpieczonej przywrócenia terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania.

Zgodnie z art. 145a § 1 k.p.a. można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.

Z kolei jak stanowi § 2 tego przepisu, w sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

W myśl art. 58 k.p.a. w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy

(§ 1). Prośbę o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. Jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin (§ 2).

Zgodnie natomiast z art. 124 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst Dz.U. z 2018r., poz. 1270), w postępowaniu w sprawach o świadczenia określone w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w terminie 1 miesiąca od ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2019r. w sprawie P 20/16 i później ubezpieczona pozbawiona była możliwości śledzenia aktualnych wydarzeń w telewizji. Z powodu wady wzroku nie może ona czytać i jedynie w ograniczonym zakresie korzysta z Internetu. Dodatkowo przeszkodą w pozyskaniu wiedzy o wyroku TK był jej pobyt w szpitalu, a następnie jej męża i opieka nad matką, a także stała diagnostyka onkologiczna. Wiedzę w tym przedmiocie uzyskała dopiero w dniu 13 lipca 2019r. Niezwłocznie po uzyskaniu takiej informacji, bo już 17 lipca 2019r. ubezpieczona wniosła do ZUS skargę o wznowienie postępowania i wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia tej skargi.

Skoro wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania złożyła 17 lipca 2019r. wraz ze skargą o takie wznowienie, to zdaniem sądu, dochowała wymaganego terminu z art.58 k.p.a. Ubezpieczona uprawdopodobniła także,

że uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy, gdy niedotrzymanie terminu wynikało z pozbawieniem możliwości śledzenia wiadomości za pomocą telewizji i prasy oraz ograniczoną możliwością , z uwagi na stan wzroku, korzystania z Internetu, a także pobytem w szpitalu i opieką nad matką oraz mężem.

W konsekwencji sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przywrócił ubezpieczonej termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek